

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] høje Ting under de nylig stedfundne Forhandlinger om Prislovens Forlængelse.

Andre ærede Medlemmer, der har talt under Finanslovdebatten, har rettet Spørgsmaal til mig om Anliggender, der vedrører de Omraader, som hører under Handelsministeriet, og jeg skal i det følgende tillade mig at besvare disse Spørgsmaal og Henstillinger.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen var under sit Indlæg i Finanslovdebatten inde paa en Omtale af den Maksimalprisordning, der gælder for Æbler, og det ærede Medlem henstillede til mig, om der ikke kunde træffes Foranstaltninger til, at Opbevaringstillægget for Æbler blev forøget. Det ærede Medlems Synspunkt var, at det Tillæg, der er fastsat, ikke dækker det Svind og de Omkostninger, der er forbundet med Æblernes Opbevaring, og at man herved risikerer at modvirke de Bestræbelser, der udfoldes for at sikre Befolkningen en jævn Forsyning med Æbler Aaret igennem.

I Anledning af det stillede Spørgsmaal vil jeg gerne oplyse, at man netop i Aar ved Tilrettelæggelsen af Maksimalprisordningen for Æbler har haft Opmærksomheden særlig henvendt paa Opbevaringstillæggene, og jeg skal i Korthed redegøre for, hvorledes Sagen denne Gang er grebet an af Priskontrolraadet.

Under den forrige Æbleordning var Opbevaringstillægget sat paa den Maade, at der blev givet et Tillæg til Producenterne under eet for alle Æblesorter. I Modsætning hertil har man denne Gang opdelt Æblerne i 3 Sæsongrupper: Sommeræbler, Efteraarsæbler og Vinteræbler. For Sommeræblernes Vedkommende gives der ikke noget Opbevaringstillæg, idet disse Æbler efter deres Beskaffenhed jo ikke kan opbevares længere Tid efter Høsten. For Efteraars- og Vinteræblerne er der fastsat forskellige Tillæg, der vokser efterhaanden. Jeg skal ikke her gennemgaa Skalaen, men blot nævne, at Tillægget for Vinteræblernes Vedkommende er fastsat til 100 pCt. af Maksimalprisen fra 15. Maj 1943. Under de Forhandlinger, der er ført mellem Prisdirektoratet og de interesserede Brancher og Organisationer om Maksimalprisordningen for Æbler, har der været Enighed om den faglige Rigtighed af den Sæsongruppering, der er foretaget. Derimod har der ikke været Enighed om Tillæggenes Størrelse, ligesom der heller ikke har været Enighed om, paa hvilke Tidspunkter de forskellige Tillæg skulde træde i Kraft, men om selve

Tillægsordningen, med en Opdeling af Æblerne efter deres Holdbarhed, har der som nævnt været fuld Enighed. Jeg kan tilføje, at den gældende Maksimalprisordning for Æbler ikke er begrænset i Tid, saaledes som Tilfældet var sidste Aar, hvor Prisordningen ophørte den 1. Maj, og endelig skal jeg nævne, at Opbevaringstillæggene under den nuværende Ordning er traadt i Kraft en Maaned tidligere end i Fjor.

Saaledes som den nye Maksimalprisordning for Æbler er tilrettelagt, tror jeg, at man maa være enig med de priskontrollerende Myndigheder i, at der ved Ordningen er opnaaet væsentligt bedre Opbevaringsforhold end i Fjor, idet det nu efter de Undersøgelser, der er foretaget, vil kunne betale sig at opbevare de Æblesorter, der virkelig egner sig til Hengemning. Jeg maa derfor mene, at det ikke vil være muligt nu at skride til nogen Ændring i den Ordning, der er tilrettelagt, idet de fastlagte Regler vist paa nyttig og god Maade vil formaå at fremme Opbevaringen af Æbler til den frugtfattige Aarstid.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen spurgte endvidere, om det var muligt paa Grundlag af den Høst, vi har haft, at forhøje Brødrationerne, eventuelt gennem en Udvidelse af Adgangen til at faa Tillægsbrødkort. Jeg kan hertil bemærke, at jeg skal være villig til at se paa Spørgsmaalet om ekstra Rationer. Derimod har det ikke været muligt at sætte Brødrationerne højere end sket. Jeg skal i øvrigt i Anledning af det ærede Medlems Spørgsmaal henlede Opmærksomheden paa, at der for nylig, netop som Følge af den gode Høst i Aar, har kunnet gives Befolkningen en Forhøjelse af Grynrationen, en Forhøjelse, som vi længe gerne har villet gennemføre.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram gjorde de gældende Krigsforsikringslove til Genstand for indgaaende Omtale. Det ærede Medlem fremhævede navnlig Krigsforsikringslovenes Regler om Selvrisiko og udtalte som sin principielle Opfattelse, at der ikke i Krigsforsikringslovene burde være Adgang til at lade de forsikrede selv bære en vis Del af Skaden.

Jeg beklager, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem i denne Opfattelse. Det er ganske vist rigtigt, at den normale Begrundelse for Indførelse af en Selvrisiko-regel er den at faa den forsikrede til at udvise en større Agtpaaagivenhed for at undgaa, at Forsikringsbegivenheden indtræder, og at Skaden, naar dette er sket, bliver større end nødvendigt, og det er ogsaa rigtigt, at dette Hensyn ikke gør sig fuldt ud